

Cùng chung một nước mà còn hóc
lột nhau thì trách gì ai ở với mình
không đạo đức.

Chung quanh cuộc làm reo ở Gò-váp

NÓI VỀ THUẾ CHỢ

O, xú ta đây mỗi ngày
mỗi xá ra chuyện bao
hang xung đột với chủ
chợ.

Người ngoại quốc nghe vậy
chắc lấy làm lạ: Bạn hàng biế
nhà bán mòn gi, choán hết
mặt thước chợ rót do theo
tả rip mà trả tiền. Chuyện dà
nhiều, có cui mà xung đột cho đến đời
nhiều khi đánh lộn với nhau và
tua dencò bót.

Thế mà xú ta lại có xung
đột luân luân. Mì trong mười
lần lôi do cuô chay hết chín.

Mỗi năm nhà nước có rao
dẫu giá các chợ. Chợ lớn thi
định giá cao, chợ nhỏ thi định
giá thấp. Người nào muốn đấu
giá đều được phép như ở
Saigon từ đèn đèn Tuyeng-
thor, còn ở tỉnh thi đèn Tòa-bô
ma xem thè lệ. Nhà nước có
chi rõ chợ nào chợ nào,
báo mìn hàng nào phải gop
bao nhiêu, ngồi choán mãi
thước phai gop mấy xu mấy cắc.

Tuần lễ rõ ràng như vậy thi
tức nhiên cuô chay phai thi
trước coi minh đấu giá tới đâu
mọi có lợi, bằng qua số đó thi
lời.

Mỗi năm chủ chợ đàm
khoa đại chủ họ.

Trên kia tôi đã nói rằng trong
muoi lần xung đột, chin lão
lời về cuô chay.

1/ Có nhiều chủ chợ biêt định
giá tới đâu là có lời nhiều
nhưng vì tham nén lời một
lại muốn lời hai, lời ba
lại muốn thêm xấp ba xấp
bốn. Muôn vật lúc nhiên phải
gop giá cao hơn giá nhà nước
đinh. Trong một năm người bán
sao cũng co li nứa là nứa chục
người quá mìn, tuồng ràng chủ
chay gop sao minh hay vậy, chủ
chay cũng như ông quan bá quan
cô quyền hành phạt. Rồi chủ
chay lợi dụng sự đốt nát quê
mùa của bạn hàng, mào sác
muôn doi bao nhiêu lại không
được.

Có một ít người tiễn véc
nhưng vi nhà nghèo, nếu
sanh sý ra sự thất công mà
cũng không chắc thắng vì phần
nhieu chủ chay là tay anh chia
quen lớn nhiều với ông nò ông
kia.

2/ Lại có nhiều người mua chay,
vi tranh nhau mà đấu giá thiệt
cao, cao đến phai lối. Muôn khói
lò và thêm lời thi phai gop
quá số tiền nhà nước đinh. May
gop hàng quá mìn như
nhacaini co việc hoc löt thang tay,
hang rái gop người biết chuyện
phai khung lại thi tức nhiên
anh rây ra toata kiện. Muôn
cho được việc người chủ ci
lai kiêm thè kiêm tần, muong
hoi ông này, dưa hơi bá no.
Vi vậy mà có nhiều lăng nhâm
mất không buộc họ dán tă
rip trước chay như dien le
để buoc. Lại gi cái chuyện
tán xôi chay ném mieng cho
ném mồi khi thua kiện, mày anh
em chay em buon báo hay chay
phai thiết thời. Chay phai thiết
thoi day la vi jiu thè chay gop
nhau thi con trách gi người
ngai như Cuét Chay dán dày
boc lot.

Và tay chay chay Govap này,
đá tay dán tại quan chủ tinh
Peneyton rồi. Ngai có tiếng
nhieu. Một minh một chợ, chay
số hoanh hinh, tron mày nám
phép nước buoc bết thay mày

CÂU CHUYỆN HẰNG NGÀY

Nghe người khen thót

Hôm qua, tân - viet duong mo
mảng giác trưa, thay minh quản
do ka-kí hằng hót, deo kiên den,
xách súng hót lóng, súp soạn ra đí
thẩm-niệm ở Phá-riêng.

Mỗi bước con ra khỏi cửa, bông
ngne ở hàng xóm có tiếng áo thót
động lén, em-dì diệu - dảng quát.
Hồi mai thơm ở đâu lại theo tiếng
đay bay phung pát trước mũi
minh.

Bụng bảo dạ rằng: « Chém chết,
lâm bê gi ngày nay cung có anh
bón Hué mới dì ăn giò. Gặp dịp
biết cao nà ! »

Chẳng ngờ lúe vừa mở mắt linh
ra thi nghe ở ngoài có tiếng gó
cửa.

— Ai đó?

— Tôi!

— Tôi là ai?

Anh dì tho trao lại cho minh
mting giáng hường hường, trên
lắng dê rõ ràng bón chử: Đóng
giấy thuê thán.

Không biết anh nào chơi cáo-có,
dưới mây chử ấy có gành con số
20 ojo danh ranh, lòn xon bàng
cái khu-ió. ●

— Cái gì mà 20 ojo?

Tân - viet n g ô i gđi đầu một
chợ lau, suy di nghĩ lại kiêm
không ra mồi, vừa muốn so mánh
giá áy cho ranh, bông nghe có
tiếng xe hơi Delage chạy vụt trước
cửa, trong ra thấy ông Tát ở bên
mình dì « húa ».

— À phải rồi ! Năm nay quan
lại Tay xi lanh lương thém, 2000
minh sao mua con như thè nà?

Họ xin an tên, Nhà nước nói:

« Các ông dì ! Số công nho năm
nay co đư 1.500.000 đồng mà thôi,
mày anh em xài dì đỡ bao nhiêu
do, sau rồi sẽ hay. »

tôi riêng, nhưng giá đặc sệt, cuộc
sunh-hoat mắc mò, chàng tôi chia
tan san được, không khỏi nứt da
bảy giò !

— Không thòi gi hốt thảy. Phai
lên 2000 mà thôi.

Té ra tiếng khen thót trên kia
là tiếng của ai dàu, con người dì
án dò nòi phai anh Tân-vết nà.

Lac nay tròi nòng gát, ràng
nuốt nước mieng cung dà khát mía !

TÂN-VIỆT

Cùng chia vẹn

Tú-tài bón xú
được c đồng giá trị
với tú-tai Phap Quốc

Nhung nêu học bao thuoc
thì khong được chuyen nghé
& Phap

Bản hội Học Lanh ở Paris
vừa rồi đã dian rango cai tú-tai
bón quố: brevet de capacite
franco-indiane se cho nhung
người nêu sanh co noi được
paep va hoc co dai noi doong
ve vanh-chuong, paep luat, va
khoa hoc lanh tu lanh các hang
cap của các nuc doong ky bang

Nhung ve su hoc lanh thuoc,
baoh ché thuoc, va trị binh rang
không tài gi là kong ioc tieu
thuc. Gop của dan, nay cho
nhieu ròi truc nát cho dang
kia, mun cua doi roi cung
phai tri kai cho doi, luong cong
nguoi minh o tai Phap Quốc.

.. Trước kia tú-tai bón xú bang
giá trị voi tú-tai tay dê xem việc
lam o Dong - duong. Nay nó
đang dian de hoc hoi thi them
duoc nra. Tiec rang co mot chò
phuong ngua, thật không thể làm
vira y nuong người t. eo hoc
o bón xú deyc.

Nếu o một nước mà không
biết phai voi nhan, muon hai
nhau thi con trách gi người
ngai như Cuét Chay dán dày
boc lot.

Và tay chay chay Govap này,
đá tay dán tại quan chủ tinh
Peneyton rồi. Ngai có tiếng
nhieu. Một minh một chợ, chay
số hoanh hinh, tron mày nám
phép nước buoc bết thay mày

NGUYỄN-VĂN-BÁ

THẦN-CHUNG

XUẤT BẢN MỖI BUỔI SÁNG

Chủ-nhiệm:
DIỆP-VĂN-KÝDEPOT LEGAL
PHAP-CHINE
N°12840Tờ báo:
Góc đường Filippin và Espagne
GIẤY THƯỚC NỘI: 894Chủ-bút:
NGUYỄN-VĂN-BÁ

Hoa-khai nước Pháp năm 1930

Cô Yvette Labrousse

Năm nay cũng như mọi năm, ở Paris có được dấu xác đẹp để
chọn cô hoa-khai Âu-Châu động i dánh chức Hoa-khai thè-giò ở Mù.
Đây là cô Yvette Labrousse, làm thư may ở Lyon, mới trang tuyển,
được gọi là đẹp nhất nước Pháp.

Còn cô Hoa-khai Âu-Châu là cô Alice Deplaraku, sành trường ở
nước Bi-Lap.

5 triệu quan cắp cho Một cái án mạng
điều nhang không

Viễn Đông

Hôm ngày 1er Février, ở Batavia
có xảy ra một vụ án mạng. Cựu

Xâ-trưởng Lê-quang-Thung vi
gây gò với ach em tên Đỗ-văn-
Tiết nà phải đánh phui rồi ng
thé.

Bốn người bị bắt. Còn đương
tra xét.

Vụ dậy loạn ở Phú-Riêng

CÓ PHẢI LÀ TẠI ANH - HUỐNG

CỘNG - SÂN CHĂNG ?

800 cu-li trốn vào rừng. 100 người làm đầu bị bắt,
còn bao nhiêu sẽ được gởi về xú-só

Dè ém đầu ! Mau kuổi đò, số 3 còn ba lạng nữa mảng tờ
nhưng cái ki ô coi ai kia cù giao kèo nén xin vè xú-só,
dập đầu. Anh em lao động, tron
điều kiện tinh nghi
tối ông chúa sò Phú-Riêng, và lời điều dưỡng coi họi tìn lâm.
các bao tay kỹ thuật là lại bị The ma lanh mặt tham thay
chú khai vông cùi công sáu, iai anu ia co naug mảnh giấy
Néa chí, sau bao cu li đánh lai nuo nuo trên đầu co vè búa liem
người lính mìn-là trọng thương treo lại voi nhau, tui nhau lôi
rõi, bèn sai người thay mặt mày người bị bắt khai, thi
nhưng giấy cù-dòng kỵ do mấy
tay iai o đầu di xe hơi lên Phú
Riêng ma rải, la kỵ lường, viết
và học ở đâu ?

Nhung người biết chữ pháp,
co iêc học trong cuô Elemen's
de Sanscrit classique, của ông
Victor Henry. Cuô này là một
cuô long thư của trường Viênn-
Dong Bac-tô & Hanoi, in tại
nhà in Imprimerie National ở
Paris năm 1902. Ngày giờ cù-ắc là
« La derrière lée » (bà tiên
cuối cùng) cho một ông chủ
nhà in. Ông này đọc rồi thích
qua, liền tra giá 3000 fr, liền đe
gửi ban quyền. Lại cùi iai nhà
ông Balzac ở đầu đê di thăm.
Khi nghe ông Balzac chỉ chở ở
của mình trong một xóm nghèo
nhin thi anh ta lại sút giá xuống
con 2000fr mà thô. Đến kai
đến nhà, nghe rằng ông Balzac
o trên tay ta là lện, liền nhän
mặt nói rằng : « Ông cao thế,
tôi tôi trả 1000fr thô ». Đến
khi bước vào phòng của ông
Balzac thấy cảnh tình nghèo khô
nết sicc, tài không loáng lự gi
nhà, liền nói thẳng rằng : « Thời
bây giờ tôi trả ông 300fr mà
thô ». Cùi chia tôi trả tiền mặt
bây giờ. Không tài tiền mặt
tôi trả... Ông

Sáng đầu kim tần...

Trong quyền Lạc-Vọng Illu-
sions perdues), tác giả là ông
Balzac có kê chuyện một tay
trước tác phai, lao động lato đan
anh chàng in sách. Ông Balzac
sô iêc kê chuyện lâm vây vi thuỷ
thanh mìn ông cùng cùi đê dâng
cay vi máy bac. Khi công ay
lúc ban đầu ông mới bước
chữa vào trường trước thuật
chua có danh vọng gi, ngày
kia ông đem bán một quyền
sach của ông mới viết đê là
« La derrière lée » (bà tiên
cuối cùng) cho một ông chủ
nhà in. Ông này đọc rồi thích
qua, liền tra giá 3000 fr, liền đe
gửi ban quyền. Lại cùi iai nhà
ông Balzac ở đầu đê di thăm.
Khi nghe ông Balzac chỉ chở ở
của mình trong một xóm nghèo
nhin thi anh ta lại sút giá xuống
con 2000fr mà thô. Đến kai
đến nhà, nghe rằng ông Balzac
o trên tay ta là lện, liền nhän
mặt nói rằng : « Ông cao thế,
tôi tôi trả 1000fr thô ». Đến
khi bước vào phòng của ông
Balzac thấy cảnh tình nghèo khô
nết sicc, tài không loáng lự gi
nhà, liền nói thẳng rằng : « Thời
bây giờ tôi trả ông 300fr mà
thô ». Cùi chia tôi trả tiền mặt
bây giờ. Không tài tiền mặt
tôi trả... Ông

Hiện bay giờ, ở Phú-Riêng
như vây chung? Cùi dân lảng
đang an ổn.

HỌC PHẬT

Nước minh chịu ảnh hưởng phan. Vâ trong những sách của
của Phật-giáo sưu lâm. Đó là ông Thài-Hu Paáp-Su, là nhà
một lồ cho người minh nên
nhận cầu về Phật-học.

Đạo Phat là một đạo lớn
trong thế giới, có lẽ là lớn hơn
hết và cao hơn hết các đạo
khác. Đó là một lồ cho người
minh nêu nghiên cứu về Phật-

Nhung người minh nghiên
cứu về Phật-học, thi cũi cứ
vào đâu? Hiện thời phần đông
người minh chỉ biết có hai thứ
chứ: là chủ-tu hoặc là chủ
pháp. Người minh muốn biết
hai thứ chủ đó, mà hầu hết
những người biết chủ thời chỉ
biết có hai thứ chủ. Vì thế cho
nên người minh muốn nghiên
cứu về Phật-học phải dùng rogo
lá sách chủ-tu hoặc là sách
cùi phap.

Nhung người không ai tìm sang
nội cuốn sách như tò, và nếu
biết có một thu chủ-tu thi nên
bạn thêm chủ-nhịp-bồn. Chủ
nhịp-bồn chỉ là một thu cũi
tác viết tặc, người tò chủ-tu
bạn chay như trưởng khai dâm.

Tên Nhịp-bồn sách về đạo
phat không thiếu. Người ta in
bằng giấy thát tối. Bao nhiêu
những sách như tò, và nếu
biết có một thu chủ-tu thi nên
bạn thêm chủ-nhịp-bồn. Chủ
nhịp-bồn chỉ là một thu cũi
tác viết tặc, người tò chủ-tu
bạn chay như trưởng khai dâm.

Nếu dùng thuần hai thứ chủ
Tú và Paáp nguyễn cũi phap
thời quyết là có khuyết
diêm nhiều, mà có khai e si-mát
hết diệu-lý của phat-phap. Vì
sao thê? Vì rằng người Paáp, dù
chu cho gi, cũng chưa chắc họ hàn
được Phat, bởi họ xé phat-giáo
lắng con mít của người Tu-ti
tay. Ông Tu-ti, thời đầu chay
anh hưởng của Phat-giáo, lão
đời, cũng chưa chắc họ gi
được đạo phat-vien tuyet nay
đạo phat-luc so kieu.

Còn những người biết chủ
phap mà muốn nghiên cứu chủ
phap cho tƣong iệu, tất phải
nêu thêm phap-vien. Phap-vien
đó là lão phap-thien (pon-
tuer) rau rộn nra. Sách về chủ
phap, và dạy chủ phap-cảng có
đó. Bên Nga, phat-hoc là một
khoa ó trong trường công của
nhà nước, sau các khoa khác,
không phải để riêng cho phat
luc do tham-gia.

Đó là lão khu, em của các ông
giáo dạy về văn minh Án-dô &
trường Đại-hoc Sorbonne &
Paris. Trong hai thứ tiếng đó, có
nhiều sách vè chủ phap và vè
phat-giáo.

Trong lão khu, em của các ông
giáo dạy về văn minh Án-dô &
trường Đại-hoc Sorbonne & Paris.
Trong hai thứ tiếng đó, có
nhiều sách vè chủ phap và vè
phat-giáo.

Đó là lão khu, em của các ông
giáo dạy về văn minh Án-dô &
trường Đại-hoc Sorbonne & Paris.
Trong hai thứ tiếng đó, có
nhiều sách vè chủ phap và vè
phat-giáo.

Đó là lão khu, em của các ông
giáo dạy về văn minh Án-dô &
trường Đại-hoc Sorbonne & Paris.
Trong hai thứ tiếng đó, có
nhiều sách vè chủ phap và vè
phat-giáo.

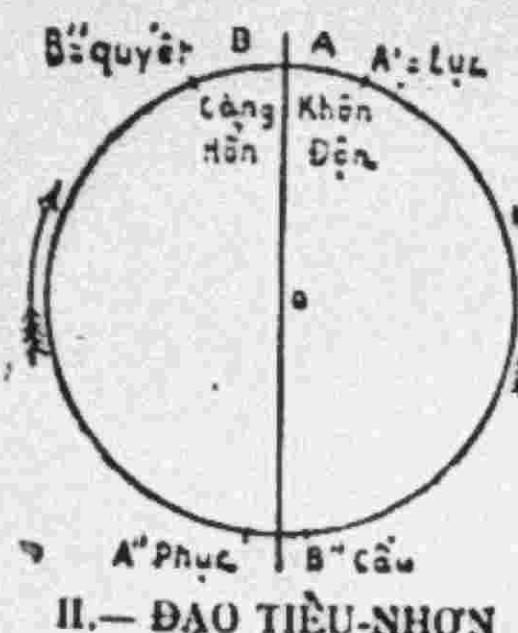
Đó là lão khu, em của các ông
giáo dạy về văn minh Án-dô &
trường Đại-hoc Sorbonne & Paris.
Trong hai thứ tiếng đó, có
nhiều sách vè chủ phap và vè
phat-giáo.

Đó là lão khu, em của các

BÔI LỜI VỀ KHỒNG-GIÁO bàn cùng PHAN-KHÔI TIỀN-SANH

VII

Bài này đã đăng trong kỳ báo
ngày thứ sáu rồi, song vì thiếu
máy cai hình nên không thể
đưa, nay bùn - bao xin đăng tên
xin lỗi sau đây:

II. — ĐAO TIỀU-NHƯỢN

Cách được thành hiệu nhờ
trước Tinh, sau Bánh, đê thương
Tiên sanh bò Tiêu Bánh mà
Cách được oán toàn bay sao?

Từ xưa đã được mấy Nâ-phâ-
luân Hốt-tát-Lié, mà đầu có

Nâ-phâ-
luân: ay Hốt-tát-Lié,
tửi cái tát làm hại thiên hạ
không nên lối gi.

A là khởi điểm, B là chung
diểm, trở lại A gọi là thiên hòa,
đi tới B kêu là tiến hòa. Tật
hành Trung-Dung là muốn
chiếm sự cự diêm tân hòa,
nhưng lại không ở B, nên chỉ
đến A là khởi điểm. Vì sao? Vì đời
không phải là một đường dài
lại là một đường vòng tròn. Ở
trong vòng tròn chung diêm
phản khởi điểm, thì ra đến B
là trở lại A.

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

A — J — B'

A' — J — B

MỘT ĐẰNG BI MẬT

Tác giả: LIÊN CHI

— Dạ, thưa chúa n'ung chẳng
chồng thời chầy cũng bắt được
nó thôi vì tôi đã đà ra được cái
tường bầm nó trốn ở trong rồi.
Só là hồi nay tôi vỗ khâm soát
trong phòng ngủ nàng Minh-châu
cô bắt được cái hộp con này đóng
giữ t' à iù cuồn sách.

— Tropic-bộp có chi là không?
— Dạ, trong có ba mảnh giấy
rất n'nh quan hệ. Một mảnh khai
rò ngàu n'nh thang n'nh nhưng bờ,
thờ k'c'c' kia người àm ph' s'c'
gởi tôi cho khâch dương gian.
Cắc Quán-biép n'nh d'c' coi qua
mảnh giấy này rồi n'nh mới biêt
trước d'c'c' việc vi lai.

— Còn ba mảnh giấy kia?
Quán-biép nghe hỏi tôi hai

mảnh giấy sau n'nh thời h'et s'c'
chú ý. Hồi trước vi thay h'ap
lắp qu' n'nh d'c' coi qua cái hộp
con kia rồi mà thua kip coi
hai mảnh giấy n'nh, mà hồi h'om
thay c'ng quên l'ng' di mất kh'ong
hồi c' Minh-châu xem cái hộp con
cùng mảnh giấy k'c' kia
ở đâu ra n'nh! Liệu d'c' thay nghe
Ba-tham trả lời rằng: « N'nh mảnh
giấy thứ hai... Chi có mấy giòng
c' ū sau n'nh: « Phải định n'nh n'nh
k'c'c' r'ng' d'c' l'ph'c' n'nh thời c'c'
n'nh ch'kh' không liên can g'c' với mảng
b'c'c' thu d'c'. Đằng ba giờ sáng
thời thiền l'oi xé giáng h'.

Quán Ch'ach nghe vậy thời khanh
khách cười mà nói rằng: « Địa-lô-
phục! Quán-biép cũng nói chuyện

dòi với ta rồi. Nhưng tôi b'c'c' thư
thứ năm n'nh n'nh kia mà. Ta
mới nhận được b'c'c' thư thứ ba,
còn rộng thời giờ cháo! V' ch'g
b'c'c' không làm s'p'c' t' t' l'au
dài nguy n'nh tr'ng l'oi kia cũng
không phải chuyện d'c'. Thắng ch'a
n'nh l'oi nh'at là, dày mà. À, quên
h'om n'nh bao nhiêu n'nh?

— Dạ, thưa m'nh b'c'c' tháng ba
— Ủa, m'nh b'c'c' tháng ba! Nếu
v'y d'c' n'nh lại có chuyện đây.
Trong m'nh b'c'c' n'nh d'c' n'nh n'nh
n'nh d'c' d'c'c' của b'c'c' oan khien
n'nh m'nh. Thôi bay d'c' chuyện d'c'
chiều n'nh v'ye linh. Còn m'nh b'c'c'
t' u' ba sao?

— Dạ, thưa m'nh b'c'c' n'nh quan
b'c'c' h'ap. D'c' t' u' là b'c'c' d'c'
dòi n'nh n'nh. N'nh là ph'ng tiếp
khâch. Lại còn cái n'nh m'nh là h'or
h'et. Ngài có thay đường b'c'c'
b'c'c' m'nh d'c' n'nh kh'ong. Một d'c'
thông với cửa sau ra ngoài v'ron
hoang một d'c' d'c' với ph'ng
ng' n'nh Minh-châu. Mà chính
h'om b'c'c' h'et t' u' cũng bắt gặp
không ph'ng d'c' d'c'. M'nh sao
trong m'nh l'oi thay b'c'c' hoang
m'nh m'nh l'oi thay s'c' s'c'?

Tinh c'nh Quán-biép l'oi b'c'
gi'c' thiết r'ng' n'nh ngay biêt.
Trên kia thời l'oi M'nh-tham d'c' d'c'
t' u' d'c' d'c' d'c' d'c' d'c' d'c' d'c' d'c' d'c'

xin xu'ng d'c' d'c' d'c' d'c' d'c' d'c' d'c' d'c' d'c' d'c'

b'c'c' nguc Dao-lich dam l'oi n'nh
cao ngai và r'ua h'au cho tôi lu'ng
t' u'.

— Được l'oi Ba-tham! Nh'ng
thay c'ng kh'eo coi ch'ng n'nh kèo
t' u' c'ng d'c' d'c' d'c' d'c' d'c' d'c' d'c' d'c'

— À còn gi'c' d'c' d'c' d'c' d'c' d'c' d'c' d'c' d'c' d'c'

À còn gi'c' d'c' d'c' d'c' d'c' d'c' d'c' d'c' d'c' d'c'

Quán-biép nghe tôi d'c' thời
kh'ong mu'ng ng' n'nh v'y v'nh'oi
lui tr' xu'ng. Thay t' u' n'nh
s'c' n'nh v'ron hoang ki'c' l'oi chay
tr' u' n'nh v'ron hoang ki'c' l'oi chay

tr' u' n'nh v'ron hoang ki'c' l'oi chay
tr' u' n'nh v'ron hoang ki'c' l'oi chay

tr' u' n'nh v'ron hoang ki'c' l'oi chay

tr' u' n'nh v'ron hoang ki'c' l'oi chay

b'c'c' b'c'c' d'c' d'c' d'c' d'c' d'c' d'c' d'c' d'c'

bu'c' bu'c' d'c' d'c' d'c' d'c' d'c' d'c' d'c' d'c'

mu'ng t' u' xi'u. Từ h'om qua d'c'
nay ch'ng d'c' d'c' d'c' d'c' d'c' d'c' d'c'

n'nh n'nh vào b'c'c' n'nh d'c' d'c'

d'c' d'c' d'c' d'c' d'c' d'c' d'c' d'c'

d'

10-2-30

N° 30

LÚA ĐÒ LÒNG SON

LỊCH SỬ TÌU THUYẾT
VĂN TRINH VIẾT

HỘI THỦ TƯ
Xã thân già mong yên da trễ.
Ra oai hùm, cho rõ nghĩa dân.

II

Em ôi ! ! ! Vết vẩy, chí rạng quên
nhưng quên dã được nào ! Cái
đời của chí tuyệt vờ hy-vọng, bảy
giờ. Đây, chí biết rõ cây là bạc,
kinh-kế là vui, nhưng có cây lâm
lúc luồng áu sầu, kinh-kế nhả
khi cảng áo-não. Chí đã ném mủi
thiền, dã đầu không biết chử khôn

không sắc sắc, nhưng cái mồi phám
lẫn dường như còn bén bỉu, deo
duỗi bến mìn, khiết một bài khí
chí cảm rát tay lên trán nghe
tiếng vương hù chìm kêu mà
chết lồng nhớ đến chòm đầu
bóng xé... Mây bạc giờ đưa hay
bay, ta đây nào biết đâu là cửa
dầu hòn bà.

Thưa ô, tôi nghe ông bay
giờ dã về trán thù thành Gi-đinh
rồi, còn Võ-tướng-Quân...

Võ-tướng-Quân có lòng tài nghe
nhưng có vái nhỏ lại nín tắc...
Chắc chúa tôn độc muốn biết đạo
này là ai. Nào ai, dàn lợ, vốn
là người đã quên trước rồi mà.

Từ kia Cúc-Hoa tiền thơ thi
cứu mặng Xà-Tanh xong, biết thế
minh không ở được với chí minh
nữa, nên định cùng con Ái-Liên
thấy tờ thưa lúc lện xôn lùn chày
trong đám bụi mà quản áo
vái dâng thần, nhảy xuống thuyền
rút chèo, dã cho thuyền trôi theo
giòng nước chảy.

Thần chúc bà giữa giòng,
Sóng dài, gió dập, một lòng sỏi son.
Linh đình kia nước non,
Sóng cho rõ liếc, chèo còn thơm danh,

Du-giên kia đầu có phụ minh,
Là mìn phải phụ, chờ đánh dã ai !
Sá chi mìn đeo hoa lót,
Rồi dập nén khán trong mai đồng hông.

Cái thân phải khò với khán...
Còn trời, còn đất, còn ăn đèn bồi

Thay nhan trong mộng mà thời !

Thuyền ra khỏi bến Ba-Thác

chẳng may lại gặp phái gió-to, hãi

có cầu dien bồn ôm lồng, nhắm

mắt đợi chèt. Chiếc ghe dì tị

ngạn của Cúc-Hoa tiền thơ bấy giờ

chẳng khán nào mệt cái và cau nǎm

trên luồng sóng. Rồi may, may

rồi, au cùm có phản sanh từ, từ

sanh, chẳng que tiền định, náo

đi cuogn em ! Trong đêm tăm tối,

gió dữ, sóng to, chèo còn một

cúi đánh liều di tội đầu hay đến

dó. Nếu làm mồi cho cá, minh

cùng rao tám, nếu sống sót ho

họ, minh không trách mờ. Cái

duyên, cái nghiệp minh đã tạo

cho minh, thì minh chỉ biết minh

hỗn minh sẽ cùng ai trong lúc

đêm truồng, cảnh vắng kiem nhau

đám dạo. Ai kia đầu có quán minh,

mìn đầu dám trách ai, giận ai, hòn

ai vòi ict.

Trước khi viết bức thơ, trước

khi bước chân xuống thuyền, Cúc

Hoa đã suy nghĩ thầm như vậy.

Sau khi n.ồi dưới thuyền, trước

mặt trời rộng thịnh thịnh, đường

xá thâm thâm, Cúc-Hoa vẫn còn

như cũ, nghĩ lại như thế. Cái ngọn

gió lớn đưa dà thuyền mìn đi

đây, thật nó là người áo cùm

minh dời. Ứp thuyền xuống đi

bởi gió! Đây xanh xanh kia là

trên mặt đất Bến-Nghé có hai cờ

đình khô bể giữ được bùn vũng

lầm... Thê này, chí em ta phải...

Pa-i-thé nào?

Xuống nái mới xong. Trước

dã dộ thăm tin tức thiệt hả, sau

sẽ tùy cơ ứng biến.

Em ôi ! em nói rất phải. Nhưng

chí còn mệt mài náo mà gặp c

cùi chì, cùng Võ-tướng-quán bay

sao?

Tiêu-thơ dâng câu chấp. Cbi

em ta cứ ăn bún nấu súp để pây

giá dò cờ vái du phương, xin tòn

ba già và lập am thờ Phat. Ai dò

ta mà sợ? Nếu cứ diễn tri, em e

cái công tu hành của cô tuột là vò

ich.

...

Nhun dæ chưa tròn, mea

chi mà nén tén, thành Phat. Vâ

lại...

Kim ôi khô lâm.. k.é lâm...

Cbi khung mua-xuống nái chát

não...

Vay chò máy giọt múa-má,

làng trang của cbi khinhy cò ngela

ly gi?

Ngón ngan trâm mồi tò pò.

Khô di khô áo sao cho vẹn tinh!

(còn nữa)

ĐOÀN THIÊN TIỀU THUYẾT BA NGÀY TẾT

Lộp bộp dùng.... Àv Anh sáu Tich vi thương
là tiếng pháo dura râm cù
tiếc vợ con còn nhỏ dại
ma cũng là tiếng pháo chào
vâm mới nứa, nhà nhà đều
chung rực rở nhứt là trên
bản thờ ông bà, nào dưa
hấu, bồng cam, rươi trà,
gia bội hưu ngày thường
thập phần.

Sớm mơi bừng tung ngày
mồng một nhà, nào nbà nấy

còn dỗng cửa, vẫn vân nghe

bên cạnh vách, có tiếng

thau thò của một người

dòn ông rất thè thảm rắng:

Tuổi-ngerung nhau tát khái h

quê người, cũng có ngày

nhau tát khái h

vào dâu, uay là mồng

một Tết, ai rãy dều lo chào

xuân, rướ: xuân, còn ta

dâu mà thô dài

sực

nghi dến cặp vợ chồng cùng

con cái, ngồi trong cái xe

hở tót dẹp kia chạy tuốt

ra tới Vũng tàu mà hùng

giò biển, cũng là âu cơm

tay, lại có người cùng ngồi

xe hơi chạy lên tâu trên Đế

thiên Đế thích mà ngoạn

cánh lót tươi kia anh

đường như lửa dót lồng,

kim châm dạ, anh đứng

phác dây nói lớn lên rắng :

Phen này ta quyết ra tay,

dập tan cái nồi bất bình nầy

di ! dứt câu anh ngồi

phích xuống đất, đường

như dâu mít hoi, nước mắt

chan hoa

Lưu-vân-Bá

Sách Bác

Sách temi Canh-Ngo Op.25. Bình-

tiền-hàng up.50. Hợp vò tay Op.72.

Văn-chi Op.35. Cai hâm bì Op.15.

Pug & Irangalors far un Jeux élève

semestre Op.75. Cai be nhâ quâ Op.26

Tiếng Lú hòn Op.27. Đức thành Gióng

Op.25. Yen evot Op.26. Anh hông-nâo

Op.10. Cai trai si kô Op.25. Mát trai

đứ Op.31. Sách thobe ch' bi đón (bi

đánh) Op.45. Ký sô-hung Op.27.

Việt Tu-ché lôi mồi Op.25. Nhí-đò

mát tiêu li uyết Op.70. Ông za mìn 1

quyển tuém Op.20. Ông gởi 5 quyển

thêm Op.34. Hé-long gởi Contra rem-

ours-in n. Sách Namky. Tôi học

tiếng Quang Đông một mìn Op.8 (ô

za sp.3). Trung-tiết anh-hông, lịc-

về Vă-Tinh Op.40. Gởi mandat ch'

TIN-BỐC THU-XÂ

S, me Saderma, Saigon

NOUVEAUTÉS - CATINAT

165, rue Catinat — Place du Théâtre — Téléphone 730

Kết túi thử Bày 8 Février đến Chúa Như 23 Février 1930

BÁN RAO HÀNG

Gày Richelieu dòn ông fantaisie.

			10\$00
"	"	chevreau deu mũi tròn, hoặc Verni.	11.00
"	"	box calf den, dù kiều	11.50
"	"	" mặt dại lò	12.50
"	"	box calf acajou, dù kiều	12.50
"	"	" may nhiều kiều.	13.50
"	"	pau de daim trắng, may da tür.	12.00
Botti e vernie tige fantaisie, forme guêtre			9.00
" tige box calf rouge			11.00
Bottine cuir acajou, tige drap			12.00

29. DƯƠNG TỔNG-DỐC-PHƯƠNG

CHOLON

Tiệm chụp hình

MÝ QUANG

33 Rue Georges Guynemer Saigon

Bán SUCCÈS